

Προσευχή στην κατασκήνωση

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)
/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Φωλιασμένο βαθιά μέσα στην καρδιά της κατασκήνωσης βρίσκεται το προσευχητάρι της. Ένα μικρό, ιερό καταφύγιο, μια γωνιά προσευχής στην πιο καθαρή, αγνή και απλή μορφή της: μέσα στην φύση. Εδώ, το όριο μεταξύ του γήινου και θείου αρχίζει να γίνεται λιγότερο διακριτό και οι κατασκηνωτές κάθε ηλικίας νιώθουν την παρουσία του Θεού και λαχταρούν να επικοινωνήσουν μαζί Του.

Για πολλούς ανθρώπους, όσα χρόνια κι αν περάσουν, το προσευχητάρι της κατασκήνωσης είναι μια ιερή όαση, μια βεβαίωση ότι η προσευχή είναι η αναπνοή της ψυχής. Περιτριγυρισμένο από καταπράσινο δάσος, το προσευχητάρι βυθίζει τους επισκέπτες του στην ομορφιά του φυσικού κόσμου και της επικοινωνίας με τον Θεό.

Στο κέντρο του κάθε ευλογημένο καταφύγιο έχει μια εικόνα. Είναι ένα παράθυρο στην απεραντοσύνη της Αγάπης, που απεικονίζει την Μητέρα του Θεού, την Παναγία. Το πρόσωπό της, απαλό και συγκινητικό, υπόσχεται παρηγοριά και ελπίδα σε όσους στέκονται μπροστά της. Το βλέμμα της είναι ένας φάρος και η παρουσία της είναι μια πρόσκληση στις καρδιές να ανοίξουν μια επικοινωνία που θα μείνει για πάντα εγγεγραμμένη μέσα τους ως τρόπος ζωής.

Στο προσευχητάρι κάθε κατασκήνωσης, ο χρόνος μοιάζει να σταματά. Το καλοκαίρι περνά και στους πέτρινους πάγκους του, παιδιά, έφηβοι, νέοι, μεσήλικες και ηλικιωμένοι άνθρωποι βρίσκουν παρηγοριά, καθοδήγηση και δύναμη. Σκύβουν το κεφάλι τους με ευλάβεια, οι καρδιές τους βαριές από τις δικές τους χαρές και λύπες, τις ελπίδες και τους φόβους, ξαλαφρώνουν και οι ψυχές ανυψώνονται. Στην αγκαλιά της ομορφιάς της φύσης και στο άγρυπνο βλέμμα της εικόνας της Παναγίας, βρίσκουν την σύνδεση με κάτι μεγαλύτερο από τους εαυτούς τους.

Σε αυτή την γωνιά προσευχής της κάθε κατασκήνωσης, η φασαρία του έξω κόσμου εξαφανίζεται. Αντικαθίσταται από μια βαθιά αίσθηση ειρήνης και ενότητας. Το προσευχητάρι της κατασκήνωσης είναι ένα μέρος όπου η πίστη ανανεώνεται, όπου η παρουσία του Θεού είναι αισθητή στο θρόισμα των φύλλων και στο απαλό χάδι της βραδινής δροσιάς. Κάτω από το προστατευτικό δάσος και υπό το γλυκό

βλέμμα της Παναγίας, υπενθυμίζεται σε όλους ότι μέσα στην αγκαλιά της Εκκλησίας κανείς δεν νιώθει αποξενωμένος, αχρείαστος ή εχθρός. Μπορεί πάντα να βρίσκει εκεί την Αλήθεια που αναζητά η καρδιά του. Και να ξεκουράζεται!

Πηγή: pemptousia.gr, [Μαρία Λουπίδου](#)